

Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö n:o 15 hallituksen esityksestä laiksi maaseutuelinkeinolain 59 a ja 59 b §:n muuttamisesta

Eduskunta on 15 päivänä lokakuuta 1993 lähettänyt maa- ja metsätalousvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 204.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina maatalousneuvos Carl-Gustav Mikander ja nuorempi hallitussihteeri Katriina Pessa maa- ja metsätalousministeriöstä, budjettisihteeri Elina Selinheimon valtiovarainministeriöstä, rahoitusasiamies Antti Huhtamäki Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitosta, puheenjohtaja Ola Rosendahl Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbundista, osastopäällikkö Matti Salojuuri Osuuspankkien Keskuspankista ja pankinjohtaja Heikki Sipilä Säästöpankkiliitosta.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan maaseutuelinkeinolakia muutettavaksi niin, että myös maatila-, porotila-, luontaiselinkeino- ja kolttalain sekä aikaisemman kolttalainsäädännön mukaisten lainojen ja valtion myyntihintasaamisten korkoa alennettaisiin 1 prosenttiyksiköllä vuosina 1983—1990 myönnettäväksi hyväksytyjen lainojen ja myyntihintasaamisten osalta. Koron alennus ei koskisi asunto- ja lisälainoja eikä asuinympäristön parantamislainoja, ei myöskään maatilalain mukaisia irtaimistolainoja.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan ennen vuotta 1992 myönnettyjen maatilatalouden kehittämisrahastosta myönnettyjen lainojen valtionvastuusäännöksiä muutettaviksi niin, että maaseutuelinkeinolain mukaisessa vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä myönnettävät lyhennysten maksuvapautukset jäisivät kokonaan valtion vahingoksi. Jos valtionvastuun voimassaolo jäisi riippumaan yksinomaan siitä, minä ajankohtana vakuuden arvon aleneminen on tapahtunut, huomiota olisi erityisesti kiinnitettävä luottolai-

toksen toimenpiteisiin arvon menetyksen jälkeen.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä marraskuuta 1993.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisenä ja puoltaa sen hyväksymistä jäljempänä ehdotettavin muutoksin.

Hankkimansa selvityksen perusteella valiokunta toteaa, että lakiehdotuksen 59 a §:n 2 momentissa ei ole otettu huomioon tilannetta, jossa lainasta ei 31.10.1993 peritä lainkaan korkoa sen johdosta, että koron maksuun on myönnetty lykkäystä. Jotta korko lykkäyksen vaikutuksen lakattua asettuisi tasolle, jota esityksessä on tarkoitettu, valiokunta ehdottaa momenttiin lisättäväksi maininnan ”tai ilman myönnettyjä lykkäyksiä perittäisiin”.

Valiokunta katsoo, että ehdotetun 59 b §:n 4 momentin viimeinen lause on sanamuodoltaan epäselvä. Saadusta selvityksestä on käynyt ilmi, että lauseeseen sisältyvää säännöstä on tarkoitettu sovellettavaksi tilanteisiin, joissa luottolaitos ja valtio eivät ole yksimielisiä vakuuden arvon alentumisen ajankohdasta. Ajankohdan määrittely vaikuttaa valtion vastuuseen luottolaitoksen menetyksistä. Esityksessä on pidetty tarkoituksemukaisena, että näissä tilanteissa voitaisiin ottaa huomioon luottolaitoksen toimet saamisen varmistamiseksi. Valiokunta pitää tarpeellisenä ehdottaa, että lauseen sanamuotoa muutettaisiin selkeämmäksi.

Valiokunta ehdottaa kunnioittaen,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

maaseutuelinkeinolain 59 a ja 59 b §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun maaseutuelinkeinolain (1295/90) 59 a ja 59 b §:n 4 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 59 a § muutettuna 28 päivänä kesäkuuta 1991 ja 8 päivänä toukokuuta 1992 annetuilla laeilla (979/91 ja 407/92) sekä 59 b §:n 4 momentti 10 päivänä syyskuuta 1993 annetussa laissa (805/93), seuraavasti:

59 a §

Eräiden aikaisemman lainsäädännön mukaisten saamisten korot

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Sitä korkoa, jota vuoden 1982 jälkeen myönnettyistä maatala- ja porotilalain, kolttien maanjärjestelylain ja eräiden kolttien asuttamisesta annetun lain mukaisista valtionlainoista ja myyntihintasaamisista samoin kuin niistä luontaiselinkeino- ja kolttilain mukaisista valtionlainoista ja myyntihintasaamisista, joihin luontaiselinkeinolain 30 §:n (610/84) nojalla on sovellettu maatilalakia, sekä maatilalain mukaisista korkotukilainoista peritään, *tai ilman myönnettyjä lykkäyksiä perittäisiin*, 31 päivänä lokakuuta 1993, alennetaan 1,0 prosenttiyksiköllä 1 päivästä marraskuuta 1993 alkaen. Korkoa ei kuitenkaan alenneta alle 3,5 prosentin.

(3 mom. kuten hallituksen esityksessä)

59 b §

Aikaisemman lainsäädännön nojalla myönnettyjen lainojen ottaminen valtion vastuulle

Lukuun ottamatta 29 a §:ssä sovittuja koronalennuksia ja lyhennysten maksuvapautuksia, jotka jäävät kokonaisuudessaan valtion vahingoksi, hyvitystä menetyksistä ei suoriteta sellaisen lainan osalta, joka olisi ennen vuotta 1993 voitu irtisanoa asianomaista lainaa koskevassa laissa taikka sen nojalla annetuissa säännöksissä tai muissa määräyksissä taikka sopimusehdoissa mainitun irtisanomisperusteen nojalla. *Mikäli laina olisi voitu irtisanoa vakuuden arvon alenemisen johdosta eivätkä luottolaitos ja valtio ole yksimielisiä vakuuden arvon alenemisen ajankohdasta, hyvitystä menetyksestä ei suoriteta, ellei luottolaitos ole ryhtynyt asianomaisiin toimiin lainasta mahdollisesti aiheutuvien tappioiden ehkäisemiseksi.*

Voimaantulosäännös
(Kuten hallituksen esityksessä)

Helsingissä 22 päivänä lokakuuta 1993

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja S-L. Anttila, jäsenet Järvilahti, Kalli, Kohijoki, Koistinen,

Koski, Ollila, Polvinen, Pulliainen, Saario ja Westerlund sekä varajäsenet Laakkonen, Puhakka ja Saastamoinen.